

ENTREVISTA A FERRER FERRAN AMB MOTIU DE L'INTERPRETACIÓ DE LA SEUA OBRA "CEREMONIAL" EL 16 DE SETEMBRE de 2006, A CÀRREC DE LA U.M L'HORTA DE SANT MARCEL-LÍ

P. Moltes gràcies per contestar-nos a aquesta entrevista. Voldríem començar amb una pregunta general: Com composes?

R. Més que l'encàrrec, jo necessite fer música. És un mode d'expressar-me: traure de dins el llenguatge. El primer pas és pensar, abans d'escriure res. Pense a qui va dirigida l'obra...

P. Penses en el públic?

R. No, em referisc a l'interpret. Per exemple, en el cas d'una banda determinada, quin tipus d'obra li aniria bé? si és per a un festival o per a un concurs... O si és música de càmera, o si un grup de músics que va a gravar un cd... I, aleshores, prenc apunts en un paper (l'ordinador és l'últim pas). Fraccione tota l'obra en apunts i anote les frases, contrapunts, harmonies, etc.

P. Prèviament penses en l'estructura o més bé en algun tema o motiu?

R. Tot a la vegada. Prenc moltes notes abans de posar-me a realitzar tota l'obra. Així, per exemple, una composició com *Ceremonial* pot tindre, posem-ne, vint o quaranta o... apunts. I després només n'aprofite, potser, la meitat.

P. Ho fas directament al piano?

R. No, pensant. La inspiració arriba pel pensament. No arriba a soles. Cal anar a buscar-la. Cal pensar, elaborar... i, una vegada tens tots els apunts, és com un trencaclosques que has d'ordenar. I, aleshores, utilitzes la tècnica per ordenar tot el material i donar-li sentit. Ja vas afegint contrapunts, motius, un canvi de tonalitat... un desenvolupament dels motius...

P. Quan costa eixe procediment?

R. Eixe procediment pot costar dos o tres mesos en una obra de vint minuts, per dir alguna cosa... donant-li voltes al tema, distribuint els apunts. I, aleshores, vas provant al piano. D'aquesta manera ja vas ordenant el desordre. Una vegada ja esta tot confeccionat, es transcriu a l'ordinador per a una bona presentació.

P. Quins compositors, tant clàssics com contemporanis, t'han influït més?

R. Per a mi el millor compositor és Leonard Bernstein. Per que era capaç de fer-ho tot. Valore molt quan un compositor sap fer des d'un bon pasdoble fins a una bona simfonia o música contemporànea. Bernstein era molt complet i això és admirable.

P. I algú altre compositor, escriptor, pensador...?

R. Realment allò que a mi m'interesa és la fusió. En les meues composicions fusione la música contemporània o moderna amb, fins i tot, la romàntica o clàssica. En una mateixa obra utilitze tots els estils. I això, parlant de bandes, ha segut una innovació. M'interessa i m'ha donat un molt bon resultat.

P. Podríem catalogar la música de banda com un estil?

R. La música de banda és música escrita per a una formació, que dona igual que siga una banda, una orquestra, un quintet... No hem de separar, no hem de catalogar. En realitat la música de banda és música, el que pasa és que en vegada de violins són clarinets. Per exemple, la meua simfonia *La Passió de Crist* podria haver composada igualment per a orquestra. La vaig compondre per a banda perquè va ser un encàrrec de la banda federal i vaig aprofitar un projecte anterior meu. Seria la mateixa música, si fora per a una altra formació. L'únic que canviaria seria el mitjà en el qual es produeix la música.

P. Podríem dir que la fusió que has establert com a paisatge propi és on te mous amb més comoditat? Fer ara un estil concret et resultaria més complexe?

R. No, perquè l'estil el trie jo. Per exemple: la meua peça per a saxòfon i piano que s'anomena *Tartaglia* és contemporània, dodecafònica i modal, i utilitze efectes al-leatoris. Tinc peces totalment clàssiques a l'estil de Mozart o Bach. El que a mi m'agrada és fusionar, perquè això no ho fan els compositors. Weber no fa un claster i després te possa un acord tonal.

P. Per que la fusió?

R. Primer per que pense que en música ja esta tot inventat. Tirar un piano d'un cinqué pis com s'ha fet per innovació, això em sembla que no té sentit. Això no

és música. O, per exemple, anar en helicopters i fer un quartet de corda, un violí en cada helicòpter. Per a mi això és més experimentar i jugar amb timbres, però no compondre música.

P. La composició no seria experimentació?

R. No, per a mi la música és el fet de crear. Crec que hi ha que crear amb els dotze sons que tenim, que hi ha que ordenar-los. La música és l'art de combinar-los.

P. Però, per exemple, un percussionista no toca eixos dotze sons...

R. Els instruments de la percussió fan sons complementaris. Els bombos poden fer dotze sons si estan ben afinats. És per això que jo tinc en el cap compondre un concert per a bombo i banda. Cal pensar que un bombo no és un colp i prou, sinó que té moltes possibilitats de sons diferents (colpejar en l'aro, les baquetes, punts diferents...)

P. Canviant de tema, on podem trobar la música de Ferrer Ferran?

R. Ara mateix jo tinc cinc CD integrals. Està a punt d'eixir el cinqué, que es titula *Ecos de la Montaña*. Això es pot trobar a botigues especialitzades en música o en internet. Per exemple en www.abmusica.es, on hi ha tota la meua música. Recorde una anècdota: El meu germa és taxista i posa en el taxi la meua música i la gent es queda prendada. És al·lucinant que a la gent li agrada la música

de banda i pregunte on es pot comprar... I és una pena que un disc de Ferrer Ferran no es puga comprar en els centres comercials.

P. Dins de la teues composicions, una característica repetida tant en les simfonies com en altres obres com Ceremonial, és la "grandiositat". Podem relacionar-la amb la música nord-americana?

R. La música per a banda que s'ha escrit fins a hui en dia sempre ha estat relacionada amb el folklore valencià. Els nostres compositors (com Talens, Amand Blanquer, etc.) sempre han elaborat motius valencians. Això està molt bé. Però jo volia canviar. Fer més d'allò que ja s'havia fet, no tenia interès. Per això he tractat d'agafar un altre tipus de llenguatge, potser nord-americà o de bandes sonores...

Crec que este pas, esta innovació, és el que a mi m'ha popularitzat. Potser també ha influït en altres compositors, que veuen que el mercat va per un altra banda.

P. Centrant-nos en Ceremonial, com va sorgir la idea i com es va dur a terme?

R. Aquesta obra va estar composada per a l'auditori que es va inaugurar a la Primitiva de Paiporta i vaig regalar aquesta obra a la banda que dirigisc per ser interpretada eixe dia. Cada moviment te una forma. El primer moviment té una forma descriptiva. Amb elements modernistes dins d'allò clàssic, amb entrada triomfal i després uns motius més bé americans, perquè volia donar un ambient més actual a l'auditori. El segon moviment s'inspira en la famosa presentació de les muses de la música, aprofitant la presentació de totes les Santes Cecílies. De fet està calculada en la desfilada que es fa durant la presentació. I el tercer moviment és una dansa que es podria fer en qualsevol obra de teatre ballable. Amb aquestes tres característiques vaig compondre aquesta obra.

P. Com proposaries una bona interpretació de Ceremonial, que s'adapte el màxim possible a la idea que tingueres en realitzar-la?

R. Una bona interpretació és quan el compositor posa una partitura i l'interpret ha de ser capaç de traure tot allò que està escrit. És a dir: el respecte màxim a la partitura, amb tots els seus elements...

P. Però, per exemple, de cara a una fanfàrria, millor si tenim huit trompetes que si en tenim quatre, no?

R. No necessàriament. El que hi hagen huit sonarà més fort, amb més volum. Quatre bones trompetes poden sonar tant com huit o setze. Fins i tot, si n'hi ha més, potser que siguen més desafinades, perquè hi ha més elements...

P. I pel que fa al públic. Com creus que s'ha d'escoltar aquesta obra?

R. L'oïent s'ha de deixar dur. Deixar-se'n anar sense pretendre buscar una altra cosa.

P. T'oposaries, per tant, a altres teories (Copland, Weber), que parlen d'una manera d'escoltar activa?

R. Sí. Hi ha llibres que més bé s'haurien d'entendre com un encobriment d'una música que no s'entén. Per a mi, la

música son sentiments que el compositor expressa i el públic ha de percebre'ls. Si aconseguim que la persona es commoga quan escolte la música haurem aconseguit l'efecte de transmetre la magia.

P. Quin sentiment ha de transmetre Ceremonial?

R. Sentiment de grandesa i de pau. Aquests són els dos extrems. Tracte que en les meues composicions s'aconseguisca la felicitat. Que, quan algú escolte la música, s'oblidi de tots els seus problemes, que siga feliç...

P. On ubicaries Ceremonial en el conjunt de la teua obra?

R. La simfonia de la teua vida és tota la teua música. Un compositor escriu una obra i el final d'eixa obra és el principi de la següent. Totes tenen connexió... *Ceremonial* la vaig compondre abans de *La Passió de Crist*, crec recordar. Ja fa temps.

P. Un crític de televisió comentava fa poc que ara els televidents ja no podien aguantar mitja hora de conversa sense imatges, ni talls. Ceremonial és una obra d'una grandiositat i una potència notables. Creus que ara podríem allargar aquesta obra i continuaria tenint el mateix efecte?

R. No estic d'acord, pense que mitja hora de conversa feta per un bon locutor no adorm l'oïent. No cal posar imatges per atrapar l'atenció. Aixó són encobriments per justificar-se. En música passa el mateix. Hi ha música que dura 20 minuts i als cinc minuts ha caigut l'atenció de la persona que l'escolta i esta pensant en la platja o el que farà demà. Una mala composició o una mala interpretació pot fer aquest efecte.

Respecte a *Ceremonial* crec que si hi haguera necessitat de posar més música l'haguera posat. Mai em plantege si ha de durar cinc o deu minuts, més o menys

P. Quan creus que està tot exposat pares...

R. Exacte, amb els elements precisos. No cal agobiar.

P. Com saps que ja esta tot dit?

R. Hi ha una dita entre els compositors quan se sent alguna obra de mala qualitat: "Se li ha acabat el paper". La música és bona quan esta ben desenvolupada i ben compensada. Si una frase necessita 2 minuts per a exposar-la i s'allarga a 5 està mal. O, al contrari. Per a això utilitzem la tècnica.

P. Una obra també influeix en la capacitat musical del públic per apreciar noves idees musicals. Creus que en la composició es pot arriscar? fins a quin punt?

R. Si l'obra està ben elaborada i si està fusionada, és pot arriscar molt.

P. Quins projectes tens?

R. En desembre estrene *La Tercera Simfonia* en Barcelona. En novembre aniré a l'Argentina... Molts projectes!

P. Moltes gràcies